

اویا کاله پرېباد شومه

کيلامن پشټين

اویا حاله بر باد

Downloaded From:

<https://t.me/AryanPastorLibrary>

شوممه
WhatsApp: 0091501453350

کتابخانه

Downloaded From:

<https://t.me/AryanPashtoLibrary>

WhatsApp:00971501455350

اویا کاله برباد شومه!

لیکوال : حضرت نعیم "غیرت" مشهور په کیلامن وزیر

چاپ کال: اګست ۲۰۱۹م

چاپ شمېر: ۱۰۰۰ ټوکه

Downloaded From:

<https://t.me/AryanPashtoLibrary>

WhatsApp:00971501455350

ډالۍ

د پښتون ژغورنې غورځنگ نومياليو مبارزينو هر يو حنيف
"پشتين" او نديم "عسکر" ته چې د پښتون قام د ويښتيا او
روښانتيا په پار يې د قرباني ميدان ته دانگلي!

Downloaded From:

<https://t.me/AryanPashtoLibrary>

WhatsApp:00971501455350

د پښتني مقاومت د ادبیاتو ژوندی فصل

د مقاومت ادبیات Resistance Literature چې په یو شمېر پښتنو کې د مزاحمت ادبیات یا (مزاحمتي ادبیات) هم بلل کېږي، د ظلم، بېعدالتۍ، توپیري چلند، ټولوژنې، هویتي مسخ وفسخ او تبعیض په وړاندې د هنري پاڅون ټولیزغبرگون ته ویل کېږي.

د فلسطین، لاتینې امریکا او تورپوستې نړۍ په فرهنګي تاریخ کې د مقاومت ادبیات خورا ځلاند ځای لري.

پښتانه، چې اوس اوس د نړۍ تر هر بل ولس زیات مظلوم، مقهور او له عاموژنې، تبعیض، نسلوژنې Genocide او سازماني پوپنا کېدو سره مخامخ دي، د هر بل ولس په څېر په خپل ادب و فرهنګ کې د مقاومت غبرګون څرګندوي.

اجازه راکړئ، چې د قدرمن ګیلان وزیر (حضرت نعیم غیرت) د مقاومتی شاعری د همدې ټولګې په پیل کې ووايم، چې پښتانه ټول د نړۍ له سازماني او سنجول شوي ظلم سره لاس وګرځوان دي، اجازه راکړئ همدلته دا حقیقت چیغه کړم، چې موږ له نسلوژنې Genocide سره مخامخ یو او د نړۍ ښکېلاکي ځواکونه د سیمه ییزو فاشیستو استخباراتو په مټ غواړي پښتانه د نړۍ له مخې ورک کړي. یوازې شریف ملتپال (نیشنلیست) افغانان په دې نړیواله توطئه خبر دي او مقاومت کوي. د دغې نړیوالې دسیسې په تورو لاسونو کې لویې وسلې

او وسیلې؛ تکفیر، استعماري بېلتون، له دین او جهاد څخه سیاسي -
استخباراتي گټه اخیستنه او د ځوانو پښتنو داسې رواني مسخ کول دي،
چې ټوپک دې را واخلي او خپل خلک دې ووژني.

د پښتنو په ضد د دغې نړیوالې سناریو په وړاندې د مقاومت یوازینی
لاره دا ده، چې پښتانه راویښ شي، روښانه شي او د یوه پښتني بدلون
راوستلو لپاره په ګډه راوڅوځول شي. ادبیات او هنر په دې لاره کې تر
ټولو اغېزمن کارتوګي (وسایل) دي. د پښتنو ژغورنه فرهنګي جګړه
غواړي او ورسره هوښیاره او منظمه مبارزه و مقاومت.

پښتو شعر د دې مقاومتی مبارزې یوه لویه برخه بار پر اوږو اخلي او په
دې توګه د پښتنو د راویښولو سپېڅلې مبارزه د هنر په ورېښمینه لاره
شونې ده.

په ټول پښتون - افغان وطن کې د لوی افغانستان ارمانجن او د پښتنو
د راویښولو او روښانولو لوغړن پټګان لګیا دي او د ټول ولس چیغې د
نړۍ د وجدان ګڼو غوږونو ته رسول غواړي. په دوی کې یوهم د همدې
ټولګي اورژبی شاعر قدرمن گیلامن وزیر دی، چې د ښامار په خولې
کې د بېدارۍ سندرې بولي :

دا درسره کړي کوم ملا د جنت ژمنه ده

دا خو جهاد ندی، اشنا دا خو ورور وزنه ده

دلته یو گلخان دی، دکشمیر جنگ ته ټټر وهي
خپله مور یې ناسته په خیمه کې بې وطنه ده

هر قوت چې وغواړي هم مړیې کړي هم پر یې کړي
توره د پښتون د ترهگر په نوم لمنه ده

مونږه را اوچت کړو په دنیا مونږ یې کړو در په در
ای پښتو دا دې شنه او سپین بیرغ مننه ده

خان په حقه وژني تور ته تور او سپین ته سپین وایي
ځکه زمانه د "گیلامن" نه گیله مننه ده

دغه څو بیتونه د افغان انسان او افغان وطن د غمیزې اصلي روایت
Narrative دی .

دا سمه ده، چې ښاغلي شاعر به هرڅه سپین او مخامخ ویلي وي او ډېر
به یې د هنري او استعاري پوښښونو او سینګارونو پروا نه وي ساتلې،
خو تاسو د نړۍ په ټولو ژبو کې وگورئ، د مقاومت د شعر ژبه همداسې
سوزنده او مخامخ ده، مگر دا چې د خلکو فرهنګي او ذوقي کچ یې خورا
لوړ وي.

گیلامن وزیر یوازې د پښتني ملي مقاومت بلبل نه ، بلکې په عملي توګه د ښامار مخامخ ولاړ هغه اساطیري پهلوان هم دی، چې د ساندو او چیغو تر څنګ یې د تورې او ډال شرنګاشرنګ اورېدلای شو. زولنې، پردیسي، سپکاوی او محرومیت د دې مبارزې تر ټولو اسانه ګواښونه وګڼئ، چې لا د ژوند و مرګ خطر یې په لومړۍ لیکه کې دی.

په کیسو نشي په تلي به ورته ږدو سرونه
د غلامۍ له غړوندو چې خلاصوو سرونه

تاریخ ګواه دی، بې له خدای چاته ټیټ شوي ندي
د ننگیالیو، مېړانیو پښتنو سرونه

دا خپل حقوق او ازادي پر موږ تر هغې قسم
زما ملګرو چې تر څو موږ صرفوو سرونه

د دې دوه مخو مشرانو سره نه خوري سمون
دغو عبث دي درانه کړي په شملو سرونه

مونږه وطن ګټو، سرهم ساتو نه داسې نشي
چې خپلواکي غواړو ضرور به ماتوو سرونه

حوصلې مه ماتوئ ای ملگرو دا متل دی
پر سر یې لار وي که هر خو لوړ وي د غرو سرونه

چې د افغان له نوم منکر وي، د خوشحال په توره
ای "گیلامنه" له هغو به غوڅوو سرونه

د گیلان او د ده د همزولي نسل د سربښندنې روایت له زاړه هغه سره
دا توپیر لري، چې دوی بېخایه د وژلو او وژل کېدلو چيغې نه وهي، د
دوی لپاره ژوند مهم دی. دوی هوبیاره او ژوندپلوې مبارزه کوي. هو!
د ویښتیا ښه همدا ده، د دې بیت مفهوم وگورئ، چې پخوانیو حماسي
بابلو سره څومره روښانه توپیر لري:

مونږه وطن گټو، سرهم ساتو، نه داسې نشي
چې خپلواکي غواړو ضرور به ماتوو سرونه
حوصلې مه ماتوئ ای ملگرو دا متل دی
پر سر یې لار وي که هر خو لوړ وي د غرو سرونه

د افغان نسلوژنې په وړاندې د پښتني وجدان د وچت غږ دغه ټولگه
زیرې راکوي، چې موږ د مقاومت د ادبیاتو یو نوی فصل راپیل کړی دی،
چې له سرو جنډو سره د ژوند د سباوون لار لندوي. د احمقانه قربانیو

او تشدد په زیان و ضرر پوهیږي او غواړي ټول افغان ته د ژوند مینه او
سیاسي خړد وروبښي.
په دې سمندر شانه پاڅون کې زه د گیلامن وزیر دنگ قامت په لومړي
کتار کې وینم.

ځوانه مبارک شه !
پښتون ته ژوندون غواړو!
څېړنوال عبدالغفور لېوال
۲۰۱۹ / اګوست / ۱۰ مه

اویا کاله برباد شوم، مزاحمتي بیانیه

ما چې څومره د ادب مطالعه کړېده پرته له اختلافي نظرونو مې ډېر څه ندي لیدلي، څومره فکري تضادات چې په فلسفه، مذهب، سیاسیات، معاشیات او بېلابېلو نظریاتو کې دي هغومره تضادات په ادبیاتو کې هم دي، مطلب دا دی چې هر ازم د بل ازم نه بدل نظر لري، د ادب او ټولنې (سماج) د رشتې په حقه هم بېل بېل نظرونه دي، هر ازم، هر دانشور، هر فلسفي د ادب او سماج په خپلمنځي تړون بېل بېل نظر څرگند کړیدی، ځینې خلک وايي چې ادب به د سیاست نه لیرې ساتو، ځینې بیا وايي چې ادب به د ژوند لپاره وي، ځینې وايي چې د لیک، تخلیق او قاري یا سامع ترمنځ د پوهې واټن به د تنقید او نقاد په ذریعه کموو یعنې هر چا د خپلې پوهې په مصداق خپله رایه څرگنده کړېده.

د دې ټولو رایو نه یوه خبره دا څرگندیږي چې ادب او ټولنه په یو او بل زوره اغېزه لري، په نړۍ کې د ادب او سماج په یو بل د ژورې اغېزې په نتیجه کې تاریخ گواه دی چې لوی لوی انقلابونه، ټولنیز او جغرافیایي بدلونونه راغلي دي، د کومې ټولنې چې د تخلیق او قاري په منځ کې د پوهې واټن (فاصله) ختمه شویده، هلته د ادب له لارې ټولنیز بدلونونه حتماً رامنځته شوي دي، په نورو ټکیو کې به ووايو چې کله لیک او تخلیق د ولسي ذهن سره ملگری شي هلته د قامي او ټولنیز بدلون لپاره منظم غورځنګونه راپیدا کېږي، متأسفانه پښتنه ټولنه د ادب د دغه قدر نه بې برخې پاتې شویده.

که چېرته لیک او تخلیق په مانا، منشا او مدعا پوهه شي بیا که چېرته ټولنیز ذهن ځای په ځای د لیک او تخلیق مانا، منشا او مدعا ته رسیدلی هم دی، بیا هم داسې لیک او تخلیق ته رسیدلی دی چې د قام او ټولنې لپاره یې د زهرو گردار لوبولی دی، روڼ مثال یې په پښتون افغان وطن کې د څو لسيزو نه هغه لیکلی شوی او تخلیق شوی ادب دی چې د ورور وژنې پیغام به یې درلوده و دغه ادب ته مونږ ورور وژنه ادب هم ووايو بده به نه وي، تر اوسه پښتو ادب پدې ندی توانېدلی چې په مجموعي ډول قامي او ټولنیز ذهنونو باندې اغېزه وکړي، لامل یې دا دی چې زموږ شعر د قام د اجتماعي نفسیاتو ترجماني نکوي، په لاره کې پروت کاني ته که څوک ورټیټ نشو او له لارې یې څنگ ته نکړ نو حتماً به د یو نوک پرې ولگي، د پښتنو ولسي ذهنونه هم هو باهو په لاره کې د بې مقصده پرتو کانو په څېر دي، که د پښتو ژبې لیکوالان د دوی د ذهني سطحې د راپورته کولو لپاره خپل لیک او تخلیق د دوی د پوهې مطابق ونکړي، زما په خیال زموږ ادب به هېڅ قامي بدلون رامنځته نکړي.

په کار ده چې پښتون لیکوال داسې لیک او تخلیق وکړي چې قامي ولسي ذهن د قامي سیاسي، تاریخي او وطني شعور سره اشنا کړي، پخپل لیک او تخلیق کې د داسې موضوعاتو ته ځای ورکړي چې د قاري او سامع ذهن ورته بې له څه ستونزې ورسېږي.

د پښتون افغان وطن نننۍ مجموعي ستونزې د لمر په څېر روښانه دي، د نړیوالو او زورواکانو لخوا په پښتون افغان وطن کې د زور ازمایلو له امله زموږ په وطن کښې د اور لمبې بلېږي، د سیمې د متعصبو قامونو

لخوا د زهرجنې پروپېکنده له وجې پښتانه په ورور وژنه لگيا دي، بايد پښتون ليکوال خپل ليک او تخليق کې داسې موضوعاتو ته ځای ورکړي چې د ورور وژنې پر ځای ورور پالنه وي، د سيمې متعصبو قامونو، د نړيوالو زورواکانو خلاف ذهني، نفسياتي او شعوري مزاحمتي روبه موجوده وي، د گيلامن وزير شاعري که څه هم د فن او هنر لږې ډېرې نيمگړتياوې لري د شعري نراکتونو، د تشبیهاتي، استعارتي نظام د روايت خيال يې ندی ساتلی، مگر په پښتون افغان وطن کې د روانو ځورونکيو، بوگونوونکيو حالاتو په نراکتونو يې څرگنده او برېنده تجزيه، تبصره او تنقيد کړيدی. د شعر مجموعي مزاج يې ولسي دی چې د ولس د مجموعي نفسياتو سره يې پيوست کړيدی، د گيلامن وزير شاعري د پښتون ژغورنې غورځنگ د هغه بيانيې عکس دی چې پښتنو ځوانانو د نړيوالو زورواکانو او د سيمې متعصبو قامونو د جبر، تشدد او لاقانونيت خلاف د سرونو د ورکولو په بدل رامنځته کړيدی.

د تحريکونو د مطالعې په دوران کې مونږ دا نقطه په شدت سره محسوس کړيده چې د هر يو قامي، ولسي او سماجي پاڅون سره د يو پياوړي ځواک په څېر فنون لطيفه هم خپل رول لوبوي، تخليق کاران انځورونه، مجسمې، شعرونه په داسې ډول تخليق کوي چې د تحريک د اساسي بيانيې سره هم اهنګ وي، له نېکه مرغه د پښتون ژغورنې غورځنگ د رامنځته کيدو سره هم پښتنو تخليقکارانو خپل تخليقي منصب ته پوره مسؤليت خپله ملا تړلي ده.

گیلامن وزیر هم په هغو تخلیقکارانو کې دی چې خپلې قامي مبارزې ته یې له زړه نه کار ویلی دی، د قلم د نوکې نه یې نېتر جوړ کړیدی او د غاصبګرو د پروپېګنډې د منحوسې بلا سینه ورڅېړي.

گیلامن وزیر که د ادبي روایاتو، د شعري هنرونو مطالعه وکړي، بیا مونږ بلا تردد ویلی شو چې ښاغلی به یو وخت تر دې هم څو چنده ښکلي شاعري وکړي، د سپېڅلي غدار ته ډالۍ نومي نظم څه برخه یې دلته رانقل کوم، ناسو او اویا کاله برباد شومه: پدې هیله سره پرېږدم چې و یې لولئ!

سپېڅلي غدار ته ډالۍ!

سلامونه د زندان خوږه ملګریه!

د هر درد او د سلګو بلا د واخلم

په لېمو دې ښکولومه مړوندونه

د ځنځیر او زولنو بلا دې واخلم

ته د دې ویده ملت د ننگ تصویر یې

د تاریخ د یوه نوي باب کیسه شوې

تا مو وینې په رګونو کې تودې کړې

ته د عشق د یو خواږه کتاب کیسه وې

د پښتون افغان وطن د تلپاتې سولې په هیله

دیدار "وزیر"

پښتانه مترقي لیکوال امارات ۱۰/۸/۲۰۱۹

د پښتني حماسي ادب پر هسک يو بل ستوری په ځلیدو دی

لکه د نړۍ يو شمېر نور قومونه پښتانه هم تل ډیرې وخت له سترو نه پرتله کېدونکو نابرابریو، ظلمونو، تاراکونو او ان نسل وژنې سره مخ شويدي.

که له مقدوني سکندر، هلاکو، عربو، مغلو، گورکینیانو څخه رسا نن ورځې ته راشو وبه گورو چې په مختلفو ډولونو کله د دین او مذهب په نامه، کله د سیاسي نه همغږۍ په پلمه او کله هم د قومي او ژبني توپیر له لارې د دغه قوم د خپلو هڅې شويدي. لنډه دا چې پردیو تل دا هڅې کړي تر څو دا قوم په یو نه یو ډول د ځان غلام او یا هم لږ تر لږه خپل پلانونه او نظرونه پرې ومنی.

خو د پښتون قوم له ښه شامته پدې کهول کې تل داسې زمري پیدا شوي چې هر غلیم ته یې د سر په کاسه کې اوبه ورکړيدي، د دغه باتور قوم هر غړي د غلیم سره د مقاومت لپاره خپله خپله لاره غوره کړیده.

چا د مبارزې لپاره سیاسي لارو چارو ته مخه کړې، څوک د جگړې په گرم سنگر کې پنجې نرموي، ځینې بیا د ټولنیزو رسنیو له لارې د ظلم په وړاندې خپل غږونه پورته کوي او یو شمېر نور بیا پخپلو حماسي ویناوو او نظمونو د غلیم سره د مقاومت ټول سنگرونه تاوده ساتي.

په لره پښتونخوا کې هم تل شاعرانو د ازادۍ سندري او ترانې ويلي دي او لږ پښتانه د حماسي نظمونو په ویلو کې پوره لاس لري یو له هغو د پښتو ژبې ځوان شاعر ښاغلی گیلان وزیر دی.

ار نوم یې حضرت نعيم غيـرت دی په ۱۹۹۴ زېږديز کال کې د شمالي وزيرستان په رزمک کې زېږيدلى دى. ښاغلي گيلامن وزير لومړنۍ زده کړې کړيدي، گيلامن صيب لا ځوان دى خو د زبې فصاحت او د منطق پوخوالى يې د هر افغان لپاره وياړ دى د گيلامن وزير د تخليق ډېره برخه حماسي، مقاومتي او انتقادي شعرونه جوړوي.

د ښاغلي گيلامن صيب يوه بله ځانگړنه دا ده چې ډيرى خپل شعرونه له ياده هم ويلى شي چې لدې کبله يې د افغان ځوانانو مجلسونه او ناستې ښه گرم ساتلي او د هغوى په زړونو کې يې ځاى موندلى دى.

ښاغلى گيلامن وزير د لوړ مورال درلودونکى زړور ځوان دى چې خپل نظريات په زغرده او بې له وېرې او ترهې د پښتون قوم د مېرځمنو غوږونو ته رسوي د پښتونخوا پر خاوره د نوي ازادي غوښتونکي حرکت (پښتون ژغورنې غورځنگ) له پياوړيو غړيو څخه دى او د حرکت د موخو د تحقق لپاره نه ستړي کيدونکي هلې ځلې يې د ځانگړي قدر وړ دي.

په پښتون قوم کې د دغسې پياوړيو ځوانانو شتون موږ د افغان ملت پر ښه او ښکمرغه راتلونکي باوري کوي. نور نو د لوستونکي وخت نه نيسم او د ښاغلي گيلامن وزير د شعرونو لوستلو ته يې رابولم. باوري يم چې هر لوستونکى به د خپل هنري ذوق سره سم د ځان لپاره يو څه پکې ومومي.

په ټوله پښتنه مينه

د سنگت پټر بورگ د افغانانو د ادبي او فرهنگي ټولنې مشر

انجينر سيدالله "ټنې"

خپلې خبرې

گرانو او درنو لوستونکو!

تاسې ته به معلومه وي چې زه د شمالي وزیرستان دوسلي تحصیل سب ډیویژن رزمک غرنۍ سیمې یو ولسي شاعر یم، مخکې لدې چې مزاحمتي ادب ته مخه کړم په سیمه کې به مې د بڼادۍ په مجلسونو کې د سیمې له ځوانانو سره د لغاتو مقابلي کولې، د مزاحمتي ادب شاعري مې پر شمالي وزیرستان د پاکستانې پوځ د ۲۱۰۴ م کال د ضرب عضب عملیاتو همزولي ده، خو د سرو شونډو، پېزوان، گودر او منگي سره مې هغه ورځ مخه ښه وکړه په کومه ورځ چې د منظور احمد "پشتین" تر مشرۍ لاندې د پښتون ژغورنې غورځنگ رامنځته شو، زیات کوښښ کوم چې پخپله شاعرۍ کې سرو شونډو، پېزوان، گودر او منگي ته ځای ورنکړم، ځکه نن ورځ پښتون لږ او بر پخپلو وینو کې لت پت او د نامعلوم جرم پر اساس د معلوم دښمن لخوا سزا ورکول کېږي، نن ورځ نه یوازې زما بلکې د هر پښتون شاعر او لیکوال مسؤلیت جوړېږي چې د شعر او لیکنو په ذریعه دغه ځوریدلي قوم ویستیا، روښانتیا او مثبت بدلون ته راوبولي تر څو پښتانه نور په ریښتیني ډول د غفلت له خوبه پاڅي، خپل دوست او دښمن وپېژني، د معلوم دښمن لاس ونیسي او له لاس نه یې د پښتون په وینو لږلي سره توره وغورځوي، نور خپلې خبرې نه اوږدوم په اخر کې د پښتون ژغورنې غورځنگ له تکره او فعال ملگري ښاغلي

میرویس احمدزی "وزیري" زیاته شکریه ادا کوم چې بنده یې د کتاب چاپ ته وهڅاوه، نن ورځ د ده د هڅو برکت دی چې اویا کاله برباد شومه شعري مجموعه ستاسو په لاس کې ده، د سیمې په کچه د پېژندل شوي لیکوال او شاعر ښاغلي عبدالغفور "لېوال" صیب زیات ممنون یم چې زما پر ماته ګوډه شاعری یې ښکلي سریزه ولیکله همدارنګه په عربي متحده اماراتو کې د پښتانه مترقي لیکوال د خلیدونکي ستوري ښاغلي دیدار "وزیر" او د روسیې په سنگت پتربورګ کې د افغانانو د ادبي او فرهنګي ټولنې مشر ښاغلي انجینر سیدالله "تېي" زیاته شکریه ادا کوم چې سره له زیاتو مصروفیتونو یې زما د ماتې ګوډې شاعری لوستلو ته وخت ورکړ او پر شعري مجموعه یې خپل نظریات ولیکل، هیله مند یم چې اویا کاله برباد شومه شعري مجموعه په ریښتیني ډول د پښتون قوم د ویښتیا، روښانتیا او مثبت بدلون سبب وګرځي.

په درنښت

گیلامن "وزیر"

بحرین د پردېسی ماښام

۲۰۱۹/۵ اګست ۱۹مه

اویا کاله برباد شومه

چې زه په اتفاق او اتحاد شومه ملګرو
 نو راء شوم، اېن ډي اېس شومه موساد شومه ملګرو
 اخر زمونږ په وینو دا سړی کله مړېږي
 اویا کاله تباہ شومه برباد شومه ملګرو
 پیدا چې یم پدې خاوره ما ښه ورځ پیدا نکره
 بس تش د زنده باد او مرده باد شومه ملګرو
 چې امن وو غدار وم، شریسند وم، ترهګر وم
 چې جنگ شو په بارډر بیا ورته یاد شومه ملګرو
 کور ته په جرګه ورغلم بیا مې فریاد نه اوري
 را تاو یې په لاهور، اسلام آباد شومه ملګرو
 نور تنګ یمه مجبور یمه د خان تپوس کومه
 نور سترې په ژړا او په فریاد شومه ملګرو
 "وزیره گیلامنه" زه ترې سل ځله قربان شوم
 خو بیا هم د هغه په خوله فساد شومه ملګرو

د جنت ژمنه

دا درسره کړي کوم ملا د جنت ژمنه ده
 دا خو جهاد ندی، اشنا دا خو ورور وژنه ده
 دلته یو گلخان دی، دکشمیر جنگ ته ټټر وهي
 خپله مور یې ناسته په خیمه کې بې وطنه ده
 ندي دا دروغ چې ریاست د مور مثال لري
 اوف بیا پښتنو ته څنگه خپله مور دښمنه ده
 هر قوت چې وغواړي هم مړیې کړي هم پر یې کړي
 توره د پښتون د ترهگر په نوم لمنه ده
 اې خلکو قسم دی چې منظور له چا هېڅ نه غواړي
 صرف یې د امن خپل ولس لره غوښتنه ده
 مونږه را اوچت کړو په دنیا مونږ یې کړو در په در
 اې پښتنو دا دې شنه او سپین بیرغ مننه ده
 ځان په حقه وژني تور ته تور او سپین ته سپین وایي
 ځکه زمانه د "گیلامن" نه گيله منه ده

د مهمندو ملالې ته

په پنجابه وه دې لیدو زور د پښتنې پېغلې
 هېڅوک ماتوی نشي غرور د پښتنې پېغلې
 دغه دې چې یاد وي وه تور مخیه دا یقین لرم
 بیا به سپک ونه گوري پر لور د پښتنې پېغلې
 هغه د میوند وه دا ملاله د مهمندو ده
 نه پرېږدي پردي دا دی دستور د پښتنې پېغلې
 تا څه وېل چې زه به په ډاډه زړه پکې وگرځم
 شوې پکې مردار دا دی دستور د پښتنې پېغلې
 گوره "گیلامنه" لدې سپي دې نور عبرت واخلي
 نن چې په گوزار شولو نسکور د پښتنې پېغلې

تورمخیه

ووايه ځنگه دې د ترمپ ډالر خوړل تورمخیه
 ځنگه دې خپل خلک د بل په خوله وژل تورمخیه
 اسلام خو پرېږده دا په کفر کې هم ندي جايز
 توبه ژوندي ژوندي سړي د خرڅول تورمخیه
 زمونږ د کور لوبسي، کودي، ټايرن، گاډر دې پټ کړل
 د څوکيدار جي په جامه کې يې شين غل تورمخیه
 ته دې ډالر د نشې دومره کړې پاگل تورمخیه
 هر څه د هېر وو نه په ځان وې نه په بل تورمخیه
 گني ستا دا خيال وو چې دوی به بدل نه اخلي
 چې پښتانه دې بې گناه ازارول تورمخیه
 اوس ډېره گرانه ده چې ته د پښتون لاره نيسي
 سره راټول شول له اټک نه تر کابل تورمخیه
 ستا په هر ظلم به گواه وي تر قيامته پورې
 دې "گیلامن وزیر" شعرونه او غزل تورمخیه

گلخانه

گلخانه! زه یې نه منمه دا څوکیدار غل دی
 زما فکر خوشحال دی، دې ده فکر د مغل دی
 ایمان به څنگه تېر کړې ته په زېږو ورته گورې
 دا ستا په کلي، کور او په عزت یې جوړ غوبل دی
 زما فکر خراب دی، که دا وخت دومره بدرنگ دی
 چې کړی گیدرانو په زمرو باندې یرغل دی
 اې دا مو د اسلام او د پښتون وطن دشمن دی
 هم دوی دی نړولې پېښور دی که کابل دی
 خر هغه دی خو کته یې بدله ده ملگرو
 دا مونږ ته پاتې شوی دې ایپي فقیر متل دی
 اې راشه دا ټوپک کېږده خپل ورور درباندي وژني
 په خدای که دا جهاد وي، دا ټول ما او تاته چل دی
 چې کوم ملا په چا باندې فتوه د جهاد ور وه
 نن هغه ملاجان هم د هغو د لارې مل دی
 دا نن چې ماته وایي چې غدار یې شریپسند یې
 منم خوله مې د ورور ده، خو اواز پکې دې بل دی
 پروا مه کوه حق ته به حق وایي "گیلامنه"
 هېڅوک هم ندی خلاص چې پوره شوی یې اجل دی

باجوه ته

جبل، مرگ ته د اختر ټولنې سينگار کومه باجوه
 د ظلم خلاف غږ دې ښه په چار کومه باجوه
 دا زه چې ستا په توره خوله غدار اېجنټ يادېږم
 قسم په خدای پدې زه افتخار کومه باجوه
 نړۍ ته به دا ښاييم چې اصلي ترهگر څوک دی
 لگيا يم ښه په شوق دا کاروبار کومه باجوه
 اې ته چې په لاهور گېټ د هندوانو مېتايي خورې
 نو زه به څنگ له لر او بر انکار کومه باجوه
 افغان وم، افغان يم، افغان به مرمه دا مې واوړه
 دا نن درته په سپين ډگر اقرار کومه باجوه
 چې کوم دروغ دي ستا پدې مطالعه پاکستان کې
 گلخان نه يم پدې چې اعتبار کومه باجوه
 پينځه وخته لمانځه کې رانه هېر نه يې زړه مه خوره
 چې تاته پکې خامخا ازار کومه باجوه
 منم چې نور څه وس د "گيلامن اسدخېل" نشته
 په شعر او شاعري به دې سم کار کومه باجوه

باچاخان په زولنو کې

قید کړی وو تورمخو باچاخان په زولنو کې
 عادت دي دې پښتون قام اتلان په زولنو کې
 په خدایه مونږ بې وسه یو ته قهر پرې نازل کړه
 دوی بند کړل ستا د پاک دین عالمان په زولنو کې
 پنجاب بند کړل زمونږه بوداگان په زولنو کې
 ځوانان په زولنو کې، ماشومان په زولنو کې
 بادار ته به تسلیم نشم ذهني غلامي نکړم
 وجود مې دې ایرې شي دې زندان په زولنو کې
 ازاد ژوند خو گیدې کوي گلخانه شین گیدې یې
 که سوچ دې وي ترې خلک زمربان په زولنو کې
 د حق د ازادۍ چیغې به پرېږدي تر مرګه
 که ټول عمر بندي شي "گیلامان" په زولنو کې

په کیسو نشي

په کیسو نشي په ټلي به ورته ږدو سرونه
 د غلامۍ له غړوندو چې خلاصوو سرونه
 تاریخ گواه دی، بې له خدای چاته ټیټ شوي ندي
 د ننگیالیو، مېړانیو پښتنو سرونه
 دا خپل حقوق او ازادي پر موږ تر هغې قسم
 زما ملگرو چې تر څو موږ صرفوو سرونه
 د دې دوه مخو مشرانو سره نه خوري سمون
 دغو عبث دي درانه کړي په شملو سرونه
 مونږه وطن گټو، سرهم ساتو نه داسې نشي
 چې خپلواکي غواړو ضرور به ماتوو سرونه
 پښتون احساس په دوی کې نشته مطمئن دي اوسي
 خلاصیږي نه د گلخانانو بې مغزو سرونه
 حوصلې مه ماتوئ ای ملگرو دا متل دی
 پر سر یې لار وي که هر څو لوړ وي د غرو سرونه
 چې د افغان له نوم منکر وي، د خوشحال په توره
 ای "گیلامنه" له هغو به غوڅوو سرونه

غل بدنم شو

پروڼ یې زه بدنمولم خو نن خپل بدنم شو
 چا چې له خپله کوره غلا کړه هغه غل بدنم شو
 نارې پرې وشوې له آنکه تر کابله پورې
 هغه تورمخی سړی څوک وو، مکمل بدنم شو
 خدایه! هغه خلک رسوا غواړو په درست جهان کې
 دې چا په خوله چې د پښتون د شملې گل بدنم شو
 چا چې زموږه خویندې کونډې، مېندې پورې کړلې
 اې "گیلامنه" د هغو د لارې مل بدنم شو

باجوه او اصف غفوره

کم ستر نارې وهي په زوره زوره دهشتگرد يې
 اې باجوه دهشتگرد يې وه غفوره دهشتگرد يې
 تا ټول عمر زمونږ په وينو کړی تجارت دی
 څه بل ډول بې پلاره او بې موره دهشتگرد يې
 "وزير گيلامان" وایم چې خطا شوې په ډالرو
 لنگماره ياره څومره بې شعوره دهشتگرد يې

یه جو دهشتگردي هې اُس کې پیچې وردې هې

دنيا ته شوه ښکاره چې چېرته هم دهشتگردي ده

د دې شاته وردې ده

چې چېرته هم زموږ په خاوره جنگ دی بربادي ده

د دې شاته وردې ده

دا نن چې په پیسو باندې خرڅیږي زموږ وینه

ارزانه ده په هرځای کې توئیري زموږ وینه

چې چېرته اور بل شوی په پښتون په بلوچي ده

د دې شاته وردې ده

ویده پښتونه اوس شه راښکار د خدای لپاره

نور بېله کره له دغو بازار خلکو نه لاره

پدې جنگ کې جنت نشته ټول چل دی او ټکي ده

د دې شاته وردې ده

لاسونه د پښتون بېگانه، سبا په وینو سره وي

ما ستا په وینو سره وي، تا زما په وینو سره وي

دعوت هم درکوي چې بس پدې کې کامیابي ده

د دې شاته وردې ده

دربورته کره ایمان د باچاخان په لاره لاړ شه

بچی یې د پښتون میرویس خان په لاره لاړ شه

ساده پښتونه پاڅه بس پدې کې ازادي ده
 د دې شاته وردې ده
 په هر ځای کې قتلېږو مونږ عوام ښکاري کفار یو
 "وزیره گیلامنه" چې خپل حق غواړو غدار یو
 راکوز دی له اسمانه که طالب دی که فوجي ده
 د دې شاته وردې ده

افغانيت

په افغانيت خو د لنګمار ټېکنالوجي گواه ده
 ميزائيل غوري، غزنوي او ابدالي گواه ده
 بس زه چې ځانته افغان وايمه غدار مې بولي
 گني زما په افغانيت يې اسمبلي گواه ده
 نمک حرام زه او که ته يې قضاوت دې وشي
 زما ميوند ستا د لاهور هيرامنډي گواه ده
 زما د پلار نيکه تاريخ خو په ډهلي گواه ده
 خو دبنګال ځمکه دا ستا په بې نګي گواه ده
 ماته ابجنې مه وايه زه د ډالر شوق نلرم
 ستا د ډالرو په شوق آفیه صديقي گواه ده
 په ما فتوا د جهاد مه ورکوه اې تورمخيه
 ته مسلمان چا کړلې ستا مسلماني گواه ده
 په پښتو مړ دی، سپيناوي ته هېڅ اړتيا نلري
 د"گيلامن" مبارزه او شاعري گواه ده

نښانه د ترهگرهم زه یم

ترهگر زه یم، نښانه د ترهگر هم زه یم
 مردار هم زه یم، شهید زه یم، در په در هم زه یم
 قاتل، مقتول زه یم او کور کلی زما وړانږي
 پخپل وطن کې متاثر او مهاجر هم زه یم
 توره، توپک، چاره زما په لاس مری زما ده
 جاسوس هم زه یم، مورچه زه یم او سنگر هم زه یم
 ټوله نړۍ مې لوبوي خو په ځان نه پوهېږم
 القاعده زه، اسامه زه، ملا عمر هم زه یم
 پخپله گرم یمه د ځان پور به له چانه غواړم
 د خپلو وینو مې پخپله سوداگر هم زه یم
 اې "گیلامنه اسدخپله" ډېر ساده پښتون یم
 بې ننگه زه، بې وقوف زه، نر بهادر هم زه یم

منظور پشتين ته

ملنگ سړی یې باجاهان درته چکچکې وهي
 لالیه ډېر ډېر مغروران درته چکچکې وهي
 سترگې یې ډکې وي له اوبکو خوچې ستا غږ واوري
 د وطن کونډې، یتیمان درته چکچکې وهي
 ښکاره له وېرې ویلی نشي خو قسم ومنه
 په زړه کې پټې گلخانان درته چکچکې وهي
 چې ستا په خوله سپینې کیسې وي که یې سر هم پرې شي
 په هر محفل به گیلان درته چکچکې وهي

سپېڅلي غدار ته ډالۍ

سلامونه د زندان خواړه ملگرېه!
 د هر درد او د سلگو بلا د واخلم
 په لېمو د بنکولومه مړوندونه
 د ځنځير او زولنو بلا د واخلم
 ته د دې ویده ملت د ننگ تصویر يې
 د تاريخ د يوه نوي باب کیسه شوې
 تا مو وينې په رگونو کې تودې گرې
 ته د عشق د يوه خواړه کتاب کیسه شوې
 د ولس په دعاگانو کې يادېږي
 د وطن د هر مظلوم د زړه ټکور يې
 د بې وسه کونډو، بورو، يتيمانو
 هيله، تمه د زړه سر د سترگو تور يې
 هره پېغله، هر زلمي درباندي وياړي
 د ستا ننگ او ستا غيرت ته موسلام دی
 گيلامان وزير دستايي په شعرونو
 ستا مېړانې شجاعت ته مو سلام دی
 ته اتل يې، ته اتل يې، ته اتل يې
 ته اتل يې، ته اتل يې، ته اتل يې

شهید ظاهر داوړ ته ډالۍ

انسان یم خو نړۍ د ټوپک خلی رانه جوړ دی
 که څوک پاتې وي راشی نښانه راباندې زده کړئ
 په نوم د ترهگر، طالب مو ډېر یم خورولۍ
 نو بس چېرته په بله بهانه راباندې زده کړئ
 که لا اله الله جرم وي پښتون ته
 خو تاسو چېرته بله کلیمه راباندې زده کړئ
 د وینو خرخول خو مو په څاڅکي، څاڅکي زده کړل
 لا شته پښتون یوه نوي تجربه راباندې زده کړئ
 پښتون یم غلامي مې د تاریخ پاڼو کې نشته
 چې څه مو راته خوښه وي هغه راباندې زده کړئ
 پیدا چې یو په غم یو خوشالي او خدا څه وي
 په خدای که پېژنو یې لږ خدا راباندې زده کړئ
 ساده د غرو پښتون یم په ساده کیسه پوهېږم
 په زور په بات سن په خدای که یوه راباندې زده کړئ
 نقیب یم قبایل یم د تپوس سړی مې نشته
 ما ووژنئ جعلي مقابله راباندې زده کړئ
 چې ټول پښتانه یو کړي دا نفاق او دا جنگ ورک کړي
 مفتیانو چېرته داسې وظیفه راباندې زده کړئ
 چې لږ اوږ پښتون سره یوځای کړي "گیلامنه"
 یا خدایه داسې شعر داسې تپه راباندې زده کړئ

د شهید ارمان لوني ياد

پرېږدئ چې چېغې سورې وگړمه ارمان شهيد دى
 د لر او بر پښتون افغان ولس ارمان شهيد دى
 ټوله فضاء ده خړه پره څه غمگين ماښام دى
 نن د وطن د ملالۍ پېغلې پېزوان شهيد دى
 صرف دا نده چې بس وړانگه خور بې وروره شوله
 اې نن د ټولو پښتنو خوښندو ورورجان شهيد دى
 د هر مظلوم له خولې نه چېغې فريادونه خيژي
 د خوريدليو پښتنو د زړو درمان شهيد دى
 تاريخ يې ليکئ د وطن په هر يو کاني، بوټي
 پښتنو وروڼو دا د لوى افغانستان شهيد دى
 لاليه دغه انقلاب دى زړه به نه ماتوي
 يوه ورځ به داسې شې خبر چې "گیلامان" شهيد دى

لر او بر یو افغان

د دواړو حاجت مند یم یو مې زړه دی بل مې خان دی
 که گران وزیرستان دی او که گران افغانستان دی
 که لر دی او که بر دی وروڼو یو پښتونستان دی
 یو ننگ، یوه موزبه، یو رواج یو مو ایمان دی
 خو نن په اشارو د بل خپل سر په کابو ولو
 لر بر په کابو ولو او بر لر په کابو ولو
 هېڅ فرق مه پکې بولئ پښتون یو د لر او بر دی
 که سوات، که کابل جان که کندهار که پېښور دی
 چې نوم یې د پښتون وي زما خان زما ځیگر دی
 چې ژبه یې پښتو وي زما سترگې او نظر دی
 راځئ پښتنو وروڼو چې یو لاس شو یو لښکر شو
 دښمن ته چې شکست ورکړو چې یوځای لر او بر شو
 تر کومه به پخپل منځ کې جنگېږو او زوبلېږو
 چې چېرته اور بل شویدی نو مونږ پکې سوځېږو
 ویده یو د غفلت په خوب چې کله به ویښېږو
 په خوله مونږ تش-هسې بس د یوبل نه څارېږو
 چې کوم محفل ته لاړ شې په یو بل پسې غیبت دی
 په خوله دعوې د مینې کړو په زړو کې مو نفرت دی
 چې زه پښتون یم، ته پښتون یې راشه چې یو ځای شو
 ټینگ لاس د ورورۍ راگره را پخلا شه چې یوځای شو

تر خو به به په ناحقه تويوو د يو بل وينه
 جوړ شوي سوداگر يو، خرخوو د يوبل وينه
 جهان ورته يو شوی پښتون هرځای په نمبر مري
 لږ بر په شمالي په کابل جان په پېښور مري
 د دين په سر بدننام شول په نامه د ترهگر مري
 څوک مري په دهماکه، څوک په ټوپک څوک په خنجر مري
 څوک جوړ ورته کافر کړي، څوک طالب شي په سنگر مري
 دا ولي يو پښتون د بل د لاسه په ډالر مري
 د دين په مدرسو کې مو بچيان سينې پرهر مري
 جهان ورپورې خاندې پښتانه پرسمه غر مري
 زما د جماعت امام دپاسه په ممبر مري
 بس پېغلې ملالۍ مو ډلې ډلې پر گودر مري
 لاسونه دپښتون سبا بېگاه په وينو سره وي
 ما ستا په وينو سره وي تا زما په وينو سره وي
 راځئ دپښتانه او فارسيوان کيسې به پرېږدو
 چې گټې لاسته راوړو د تاوان کيسې به پرېږدو
 چې نوی تاريخ جوړ کړو ته مې ورور زه به د ورور شم
 اې ته مې د زړه سر شه زه به ستا د سترگو تور شم
 تر خو به د ملنگ غونډې په يو بل در گرځېږې
 اخر وايه تر کومه به د مال په څېر خرڅېږې
 پښتونه لږ خو فکر وکړه ځانته بربادېږې
 راوينئ شه دوست دشمن درته ښکاره شو که پوهېږې

ټوپک يې لاس کې درکړو ما په تا، تا په ما وزني
 تيارې راخوړوي زمونږ په منځ کې رڼا وزني
 بيدار شه اې پښتونه لږ د ځان تاريخ تازه کړه
 جذبه د رازوندۍ کړه د ايمان تاريخ تازه کړه
 محمود غزنوي د خوشحال خان تاريخ تازه کړه
 لږ بيا د ميرزا علي د ميرويس خان تاريخ تازه کړه
 د وخت دې ظالمانو ته عمر له ځانه جوړ کړه
 د پلار نيکه پشانې بهادر له ځانه جوړ کړه
 ته فکر وکړه ټوله پښتونخوا لمبه لمبه ده
 په ځان نه يو خبر چې مونږه څه کړي خطا ده
 هر ځای پښتنه پېغله مهاجره په بيديا ده
 يو خداي رسول منو بل په قران مو عقیده ده
 بس ځکه نړېدلې په بارود هر کوڅه ده
 زمونږ له پښتانو نه هر ځای ډکه جېلخانه ده
 بچيان ترهگر بولي دا په کوم کتاب روا ده
 مسلم يمه زما د ملک نامه خو کليمه ده
 "وزيره گيلامنه" دا دې کوم جرم سزا ده
 چې فکر ځانته نکړې اسدخېله بربادېږي
 تر کومه به د بل په اشارو باندي غولېږي!

غمجن یمه

ستا په بېلتون دومره غمجن یمه چې حد نلري
 په ماشوم زړه داسې خوږمن یمه چې حد نلري
 د ډیورنډ کرښې، اغزن تار له منځه تلو لپاره
 بې وسې دومره ارمانجن یمه چې حد نلري
 که یې په مینه کې پر دار شمه پروا مې نشته
 پر پښتون قام دومره مټین یمه چې حد نلري
 د پښتنو پرقتل عام خاموش ملک او ملا
 له تاسو دومره گیلامن یمه چې حد نلري
 د باچاخان امر ماتېږي گني رب گواه دی
 نور دومره تنگ له تور دښمن یمه چې حد نلري
 په کرغېړنو او اغزنو کرښو بېله یاره
 دومره د تېرې د دیدن یمه چې حد نلري
 کله مهاجر شمه او کله ترهگر غدار
 دومره ذلیل پخپل وطن یمه چې حد نلري
 د پښتنو عزت لوټ کېږي زه خاموش ناست یمه
 زه "گیلامن" دومره ډارن یمه چې حد نلري

نه شرمېږي

د خویندو او د میندو د سلگو نه نه شرمېږي
 چې بلې د پر کور دي له لمبو نه نه شرمېږي
 ستا هره ورځ دوه درې ماشومان الوځي په یم
 نه ته د هغو پرې پرې پښو لاسو نه نه شرمېږي
 نه تر چپه خوله ناست یې ستا حق وړانګه، ثناء غواړي
 رښتیا وایه لدغو جیناکو نه نه شرمېږي
 عبث د اوږده کړیدي بس ځان د پرې ببر دی
 د خپلې ځنډ، ږیرې او برېتو نه نه شرمېږي
 راوړي یې تصویرونه ماشومان هرې جلسې ته
 د هغو ورکو ورونو پښتنو نه نه شرمېږي
 هارون بلور، طاهر داوړ، مشال د څنګه هېر کړل
 بې ننگه د نقیب له پرهرو نه نه شرمېږي
 وهي دې ماشومان پکې د ژمي بارانونه
 اې نه د بګاخیل کېمپ له خېمو نه نه شرمېږي
 چې لاندې تر دېوال شول قرانونه، کتابونه
 د ورانو مدرسو او مسجدو نه نه شرمېږي
 په تا کې نه غیرت شته، نه پښتو اصل گلخان یې
 چې ته د "گیلامن" له پیغورو نه نه شرمېږي

منظورخاني پکار ده

نه محلونه غواړو
 نه مو بنگلې پکار دي
 نه باچاهي غواړو موږ
 نه موبيسې پکار دي
 د غلامۍ له خنځيرو نه ازادي پکار ده
 بس نور افغانيت پکار دی منظورخاني پکار ده
 نوی بدلون به راځي
 د پښتنو پر خاوره
 امن سکون به راځي
 د پښتنو پر خاوره
 خو په ځوانانو کې جذبه انقلابي پکار ده
 بس نور افغانيت پکار دی منظورخاني پکار ده
 که ډېر خواږه خلک يو
 خو بيا تراخه يادېږو
 د ترهگر په نامه
 واړه زاړه يادېږو
 زموږ له لمنو نه د دې داغ صفایي پکار ده
 بس نور افغانيت پکار دی منظورخاني پکار ده
 د یو نیکه اولاد یو

کړو په يو بل ننگونه
 دښمن به ډېر خواږه کړي
 منځ کې اغزن تارونه
 د لر او بر ناره په خوله د هر سړي پکار ده
 بس نور افغانيت پکار دی منظورخاني پکار ده
 بس "گيلامن وزيره"
 د شونډنگړو وخت تېر دی
 نور سره لېان مه ستايه
 د شنو خالو وخت تېر دی
 پښتون ولس ته له ننگ ډکه شاعري پکار ده
 بس نور افغانيت پکار دی منظورخاني پکار ده

وايه څه پښتو او څه به يې ايمان شي

وايه څه پښتو او څه به يې ايمان شي
 چې د ورور پر ضد له بل سره روان شي
 څوک چې سر لکه منظور پر وطن شيندي
 نو هغه سړی د ټول ولس جانان شي
 چې له مار نه زهر وباسې ماهي شي
 له پښتون نه چې ننگ اوباسې گلخان شي
 د دشمن پر غوږ د تندر پشان لگي
 چې ناره چيرته د لر او بر افغان شي
 د بستر له مرگ نه سل ځله بهتر دی
 کوم سړی چې د وطن په نوم قربان شي
 ته چې ځان ازادوي تکليف به زغمې
 دا متل شوی چې گټې پر تاوان شي
 د افغان په ننگ خو ځکه تړم توره
 راتازه چې بيا تاريخ د خوشحال خان شي
 چې لر بر پښتانه يو شي "گیلامنه"
 بس پوره به مې د ټول عمر ارمان شي

افغانان مه وژنه

ظالمه بس کړه افغانان مه وژنه
 د بل په خوله باندې خپل خان مه وژنه
 دا کوم کتاب دغه فتوا درکوي
 په نوم د کفر مسلمان مه وژنه
 مالي نو دا څنگه ساتنه کوي
 په خپل چمن کې بلبلان مه وژنه
 د تور پنجاب د شاباسي لپاره
 د افغانۍ مورکۍ ارمان مه وژنه
 د شریپسند او ترهگر په نامه
 زموږ تور سرې ماشومان مه وژنه
 هغه د ورور دی پرې نیمګړی به شي
 اې پېښوره کابل جان مه وژنه
 خدایه دا یو سوال یې ضرور قبول کړه
 چې په بې ننگ مرګ "گیلامان" مه وژنه

عالمزب ته

چې وې به په کوم حال له گل نازکه عالمزبه
د ورکو پښتنو په غم کې ورکه عالمزبه
د تور شیطان دې توره خبره ونسوده نړۍ ته
په تورو ځنځیرو کې بند یې ځکه عالمزبه
قربان د اسدخېلو "گیلامن" درباندي ویاړم
د ټولو پښتنو د زړه ملکه عالمزبه

شیطان، منافق

ښه یې ویني خو په قصد کوي شیطان دی منافق دی
 موږ قتلېږو دی خاموش دی، عمران خان دی منافق دی
 د پښتون پر پرهر مالګې دوږوي په پارلمان کې
 که مراد سعید که علي محمدخان دی منافق دی
 چې زموږ د پښتنو پر قتل عام باندې خاموش وي
 که ملا دی، که سرکار که عام انسان دی منافق دی
 چې اوس لا هم شنه خالونه، تورې زلفې، شونډې ستايي
 "گیلامان" بیا شاعر ندی غټ بې ایمان دی منافق دی

زخمي وزيرستان

په غم يې وژاړئ ټو لړ بر افغانان پښتانه
 ټپوس ته ورشئ پېښور د سوات مردان پښتانه
 ميدان ته اوځئ ټول واړه زاړه ځوانان پښتانه
 په وينو سره دي د زخمي وزيرستان پښتانه
 د خزان باد ترېنه تنکي تنکي گلونه مات دي
 پنجاب د پېغلو پښتنو پښې او لاسونه مات دي
 اختر نږدې دى خلک نکريزې او جامې اخلي
 پښتون لگيا دى د مړو وروڼو جنازې اخلي
 څوک وهي منډې خپل زخمي زوى ته پټې اخلي
 څوک مزارونه جوړوي کولنگ بېلچې اخلي
 لت پت پراته دي مات سرونه ماشومان پښتانه
 په وينو سره دي د زخمي وزيرستان پښتانه
 خويندې سرتور منډې وهي چې لالاجان مې مړ شو
 مور اېبلې پښې منډې وهي چې الله گران مې مړ شو
 ماشومان تښتي چې جگړه ده باباجان مې مړ شو
 لمسي يې وېر کړي چې سپين ږيرى دادا جان مې مړ شو
 په وينو لت پت د حاجي ميرزاعلي خان لمسي دي
 ترې راجاپېر د رنجيت سنگ او چنگېزخان لمسي دي
 پښتنو پاڅئ په خوږمنه خور او مور ننگ وکړئ

پردې پرې گډ دي پخېل کلي او خېل کور ننگ وگرې
 تاسې يې گورئ بل يې وژني په ترېور ننگ وگرې
 پنجاب يې ويني خېني راځئ په پښتون ورور ننگ وگرې
 په اور سوځېږي لږ خو ورشئ په پُرسان پښتانه
 په وینو سره دي د زخمي وزیرستان پښتانه
 پښتونه مه کوه زما پر بې وسې مه خنده
 نور بس زما د ماشومانو په سلگۍ مه خنده
 نن خو پر ما ده خو سبا دا ورځ په تا رادرومي
 دغه لنگمار به دې په زور په دروازه رادرومي
 اې "گیلامنه اسدخېله" بې ننگي ونکړې
 پام د پښتون په نامه ننگ دی بې غوري ونکړې
 چې د پښتون پر ضد د نورو ملگري ونکړې
 تندي پرې مات کړه خو پنجاب ته سر ټیټې ونکړې
 سره راټول دي رابیدار کړل منظورجان پښتانه
 په وینو سره دي د زخمي وزیرستان پښتانه

ماجر او دهشتگر

څوک مې متاثر بولي او څوک راته ماجر وايي
 خدايه ټول جهان نن راته ولې دهشتگر وايي
 بنکلی مسلمان يم هېڅ گناه په ځان کې نه وينم
 کړمه پرې عمل څه چې حديث د پيغمبر وايي
 څوک مې اچوي زندان ته څوک مې پر بمو وژني
 چا چې يم وژلی پنجابی ورته بهادر وايي
 ټول پښتانه وروڼه يو لېوان يو سره يو بل ته
 بر پښتانه لر وايي او لر پښتانه بر وايي
 خدايه اسدخېل "گیلامان" ډېر يم حيران دېته
 څوک راته دشمن وايي او څوک راته ځيگر وايي

پښتونه وروره

پښتونه وروره پښتنه پېغله یم خور دې یمه
 چې در په در گرځم سوالونه نه مې نه شرمېږي
 که چېرته ننگ غیرت لري نو نن یې وه ازمايه
 له سترو سترو فریادونو نه مې نه شرمېږي
 تور مخي وه ایستم له کوره ابلې پښې لارمه
 دا په مېډیا کې تصویرونو نه مې نه شرمېږي
 شاعره وروره چې نټکی، پېزوان، چارگل مې ستایي
 لدې شلېدلو پرهرونو نه مې نه شرمېږي
 اې "گیلامنه اسد خېله" ډېر بې ننگه شولې
 چې لدې دومره پیغورونو نه مې نه شرمېږي

افغان یم

حق حیران یم چې اوس څه کړم انتخاب
 یو ټوپک دی او بل خوا قلم کتاب
 پښتون یمه په یوه کې مې خیر نشته
 هر یو بل مې دی، غذاب، غذاب، غذاب
 چې نن مونږ بې گناه بې گناه وژني
 دا سړی راکوي درس دې انقلاب
 افغان یم په هر رنگ مې مرگ جایز دی
 که په لاس کې مې تسبیح وي که رباب
 تر څو به وژل کېږي قبایلو
 لږ مو وغواړي دې وینو احتساب
 "گیلامنه" که اوس چوپ شوې یاد لره
 په محشر به کړې الله ته څه جواب

منظور پشتين وايي

د بې امنۍ غر ته مې وتړله ملا له خیره
 دعا کوي ور روانېږم بسم الله له خیره
 که پاتې کېږم او که مړم ور رسومه به ځان
 ما ورته کړېده په زړه کې اراده له خیره
 که کړلېچونه دي که ډېر ستړی مزل دی پکې
 خو یوه ورځ به ورسېږم انشاءالله له خیره
 چې دا سبا بېګاه ترې لوی افغانستان ډزوي
 ترې ږنگومه به د جنگ هغه مورچه له خیره
 چې "گیلامان وزیر" یې کله سرته ورسېږم
 پرې لکوم د امن ښه لوړه جنډا له خیره

د منظور تصویر ته گورمه

وینم پکې زه د یو آزاد پښتونستان انځور
ورځ کې یې دوه درې ځله ضرور تصویر ته گورمه
شي چې مازدیگر مښن تصویر دمعشوقې گوري
زه "کیلامان" هر وخت د منظور تصویر ته گورمه

شهید نقیب الله مسید ته

په مرگ د دردیدلي دي د ټول انسانیت زړونه
د خاورو لایق نه وو ستا د تورو زلفو ولونه
"وزیر کیلامان" وایم ستا د وینو برکت دی
نقیبه چې یوځای د کړل د لر او بر قومونه

گران منظور پشتین ته

اخ زما ساده زما ملنگ لالی
 ډک دی، له غیرت، پښتو له فنگ لالی
 ځکه د دښمن د سترگو خلی دی
 امن غواړي کرکه کړي له جنگ لالی
 ناوې د وطن به یې په غاړه کړي
 خار یې شمه هار دی د لونگ لالی
 ښکاري په لښکر کې ډېر له لیرې نه
 دی لکه نښتر په ونه دنگ لالی
 دا د پښتونخوا خاوره یې شمع ده
 خان پرې سوځوي لکه پتنگ لالی
 دا دی په رښتیا د خوشحال خان لمسی
 نه مني د تور مغل کلنگ لالی
 چېرته د بې ننگه بې مانا سره سپین
 چېرته دا زما تور غنم رنگ لالی
 زه "گیلامان" سم ورباندې مړ یمه
 وي دې د غدار په تهمت رنگ لالی

په درتلو مې پابندي ده

زما غوښې پریکوي په فریادو مې پابندي ده
 په خوله خاندېم په زړه ژاړم په سلگو مې پابندي ده
 زه د وخت ذهني غلام یم چاته حال ویلی نشم
 لاس مې بند، په ژبه گونگ یم په قیصو کې پابندي ده
 خدایه دا څنگه انصاف دی دا د کوم دور قانون دی
 په سره اور مې سوځوي په اسوبلو مې پابندي ده
 "گیلامنه اسدخپله" دیدنونه مو مشکل دي
 په راتلو د پابندي ده په درتلو مې پابندي ده

دا زه څنگه پښتون یم؟

دا زه څنگه پښتون یم او دا څنگه مسلمان یم
 ملګرو په ایمان چې زه خو ډېر ځانته خیران یم
 په کور او کلي ننگ نشم کړای چې ولې یې کړو وران
 نه په جومات ننگ کوم نه په مدرسه او په قران
 اې ملګرو کله کله مې شک راشي په ایمان
 چې پرادي بیه کوي د پښتنې پېغلې پېزوان
 زه هم ټیټې سترګې ناست وم تنی شمارم د ګرېوان
 په نامه د شریپسندو قتلوي رانه بچیان
 هم حلال مې شول د کلي د قيصو جرګومشران
 دعوه کړم چې بچی باچاخان او میرویس خان یم
 دا زه څنگه پښتون یم او دا څنگه مسلمان یم
 ملګرو په ایمان چې زه خو ډېر ځانته خیران یم
 زمونږ دکلي هره یوه کوڅه په وینو سره ده
 هر کور په لوګو تور هره حجره په وینو سره ده
 جومات په لمبو وسو مدرسه په وینو سره ده
 کتاب او سپاره مو د ملا په وینو سره ده
 هر گل په وینو سور هره باغچه په وینو سره ده
 زه بیا هم نه پوهېږم چې د چا په وینو سره ده
 زما لمن د ستا او ستا زما په وینو سره ده

زما لمن زما دخپل بابا په وینو سره ده
 خو بیا هم گلخاني کرم د هغو په لار روان يم
 دا زه څنگه پښتون يم او دا څنگه مسلمان يم
 ملگرو په ايمان چې زه خو ډېر ځانته خيران يم
 په ملک کې د کډوال، متاثرين په نوم يادېږم
 کمزوری په ايمان يم گني ښه پر خان پوهېږم
 چې زه لکه د مال په څېر په يو بل ځای خرڅېږم
 د خپل کلي په لار کې لس ځلې تلاشي کېږم
 پخپل شناخت نه په وطن کارډ پېژندل کېږم
 په هر ځای کې قتلېږم، سوځېږم، ژوبلېږم
 په شان د ځانورو په لينونو کې ودرېږم
 په حرس يمه ډېر وړی نه مېږم نه ډکېږم
 په دوه کيلو غوړي په يوه تورپه باندې غولېږم
 په خاوره کې پيدا د ننگيالي ميرزا علي خان يم
 دا زه څنگه پښتون يم او دا څنگه مسلمان يم
 ملگرو په ايمان چې زه خو ډېر ځانته خيران يم
 وزير، مسيد، داوړه د پارټې خبره پرېږده
 بس نوره د سړي، سپينې، شنې جنډې خبره پرېږده
 ايمان د پکې ځي د اسمبلې خبره پرېږده
 د کور غم د کوه د بادشاهي خبره پرېږده

شرمېږې په ايمان د گلالې خبره پرېږده
 اوسېږې په خيمه کې د بنگلې خبره پرېږده
 اول چې زه، ته يو شو د هغې خبره پرېږده
 اول زده کړه پښتو د پنجابې خبره پرېږده
 له کټ نه هم پاس نه يې د کُرسې خبره پرېږده
 بيا مه وايه هېچا ته چې د گران وزيرستان يم
 دا زه څنگه پښتون يم او دا څنگه مسلمان يم
 ملگرو په ايمان چې زه خو ډېر ځانته خيران يم
 په کور کلي مې اوري د بارودو بارانونه
 روان وي هر مدام د تودو وينو سېلابونه
 له هرې خوا راځي د يتيمانو فريادونه
 تور سرې مو اکثر غواړي په يو بل در خيرونه
 له اوښکو ډکې سترگې نيسي يو بل ته لاسونه
 زه بيا هم اچوم له غمه ډول ته اتڼونه
 ستايمه تورې سترگې، سره لُبان، شينکي خالونه
 چې اوس هم خلکو نه ليکم په ږنگ وطن شعرونه
 په کومه خوله به وايم چې شاعر زه "کيلامن" يم
 دا زه څنگه پښتون يم او دا څنگه مسلمان يم
 ملگرو په ايمان چې زه خو ډېر ځانته خيران يم

گلخانه

له مرگ وېرېرې مرگ په خدای که بې اخله راځي
 بې ننگه ووايه په تا کې به ننگ کله راځي
 نه په وطن ننگ درځي، نه په کلي کور ننگ درځي
 درته سرتوره يې کړه نه په ګونډه خور ننگ درځي
 په زړه سوري شوه درته نه په بوره مور ننگ درځي
 درې کاله کېرې ژوندی ورک دی، نه په ورور ننگ درځي
 نه د مکتب نه د جومات نه د قران په امن
 نه د سپين ږيري، ماشومان نه د ځوانان په امن
 ستا د مشرانو له سرونو يې شملې کوزې کړې
 ستا د تور سرو له سرو نه يې بورقې کوزې کړې
 ستا ماشومان يې خيراتونو ته مجبور کړل ګنه
 دا ستا خانان يې منتونو ته مجبور کړل ګنه
 ستا د وزن د مشرانو يې مړۍ غوڅې کړې
 د ماشومانو او زلميو يې پوښتۍ غوڅې کړې
 نسل کشي دې شي راوينې شه کم او ستر يې مړ کړې
 هغه خو خير چې په نامه د ترهګر يې مړ کړې
 خو ستا نقيب، طاهر داوړ يې په ښکاره ووژل
 هارون بلور او مشال خان ووايه چا ووژل
 په چا سپارې دا د تنکو تنکو ځوانانو وينې

پيغور به درکړي د وطن د شهيدانو ويني
 لږ رايبدار شه، لږ راويښ کړه خپل ضمير يې ننگه
 پخپلو لاسو د بدل کړه خپل تقدير يې ننگه
 د سوات له کونډو يتيمانو حياء نه درغله
 د کوټې ښار له وکيلانو حياء نه درغله
 د باجوړ له حافظانو حياء نه درغله
 د آرمي سکول له شاگردانو حياء نه درغله
 چې په سرو وينو لمبېدل او قتلېدل گلونه
 ما هم تا هم ليدل چې رژيدل گلونه
 بې ننگه ووايه ايمان او غيرت څه ته وايي
 سينه کې زړه لرې کله انسانيت څه ته وايي
 چې په دې دومره حادثاتو کې ويده پاتې يې
 لاليه خدايگو نه ژوندي او نه د مړه پاتې يې
 د قبيلو هغه څر کورونه چا خاورې کړل
 پدې مې پوه کړه اسرائيل او که انډيا خاورې کړل
 ټوله فاتا کې د بارودو بارانونه وشول
 په هر يو چم په هريو غولي د ويرونه وشول
 مړه ته بيا هم لا نارې کړې چې پلانی زنده باد
 ښکلی پښتون يې نو بيا څنگه پنجابی زنده باد
 ياره لدې نه خو مرگی، مرگی، مرگی زنده باد

له داسې خپل نه خو بیا سل ځلې پراډی زنده باد
چې زما لوبښي د لاهور په بازارو خرڅوي
دا څنگه خپل دی، چې مې وینې په پراډو خرڅوي
ته سر ورښکاره کړه، لوتې لوتې څر خیبر پروت دی
آخ څنگه چې گل وزیرستان کنډر کنډر پروت دی
که دغه امن وي دا امن زه د پلار نه منم
دا څوکیدار که څوکیدار وي څوکیدار نه منم
دا ستا پر سر درې دېرش میلیارده ډالر چا واخیستل
شرمېږي نه په چار نارې وهي چې ما واخیستل
پښتونه وه یې پیژنه تورې بلا واخیستل
مړه ته اوس هم لدې خلکو د عزت تمه کړې
چې ډونالد ټرمپ خوشالوي ته ترې د پټ تمه کړې
ضرب عضب خو د رسول د تورې نوم وو کڼه
دوی پدې نوم باندې شروع زمونږ قتل عام وو کڼه
وروري پر ځای پرېږده دښمن و دوی ته ډېر ښکاریږي
ته مسلمان بولې ځان دوی ته سور کافر ښکاریږي
پښتونه بس دی لږ راویني شه نور ځان وه پیژنه
د خپلې خاورې ازلي دښمنان وه پیژنه
په قایداعظم شولې مټین خوشحال خان نه پېژنې
ملاپیوند، میرزا علي خان، عجب خان نه پېژنې

نور بې ننگي پرېږده راځه وگره د ننگ ملگرتيا
 د گران منظور په شان ساتمه د ملنگ ملگرتيا
 د وطن شمعي سره کره لکه پتنگ ملگرتيا
 دا د پښتون دا د ژغورنې د غورځنگ ملگرتيا
 و ټک تور دښمن لره به تندر د اسمان جوړ شي
 و گلخانه ياره خو که نر پښتون افغان جوړ شي
 د"گیلامن وزیر" صفا خبرې زور درکوي
 لاليه دا په بې ننگي باندې پيغور درکوي
 ماته ژړا د پېښور هم له کابله راځي
 بې ننگه ووايه په تا کې به ننگ کله راځي؟

پېغلو ورته بیه کړل ننګۍ پېزوان چې ننګ کوي

پېغلو ورته بیه کړل ننګۍ پېزوان چې ننګ کوي
 ژبې مات منګي شول نه اوبه ساتي نه ټنګ کوي
 زه منم چې ورور مې وو خو اوس مو وروري گرانه شوه
 زه یم په شمله مښ خو دی مینه په لنگ کوي
 خلکو د گل خان مثال د هغې خړې جرګې دی
 کوږت کوږت کوي یو ته او هګۍ د بل ترڅنګ کوي
 دې سړي کې څه کمال شته دا چې په کمکي عمر
 بې له کومې وېرې ظالمانو سره جنگ کوي
 توره د نیکه راته پراته ده خو لاس نه وروړم
 څنګه به سرونه غوڅوي څنګه به شرنګ کوي
 اې خلکو نو دغه کیسه بالکل عقل نه مني
 دلته تور کارغه دی په شاهین باندې غورځنګ کوي
 دا چې په کوڅو گرځي پښتون ولس ته ژوند غواړي
 هغه "گیلامن وزیر" دی خوی لکه ملنګ کوي

شیطانہ دوکانداره

سودا د انسانانو پکې کيږي نرخ ارزان دی
 اې زموږ په پاکستان کې عجيبه غوندې دوکان دی
 که چېرته دې توده د پښتنو وینه پکار شوه
 نو ورشه جي اېچ کيو ده، های کورټ دی پارلمان دی
 معصوم پکې بندي دی، قاتل ارتې تنی ګرځي
 بس دغه مو د لاله الله داستان دی
 چې چا به پرېکول له انسانانو نه سرونه
 هغه سړی يې نن په پایتخت باندې مهمان دی
 ټاپه د دوی په لاس ده چې يې مړ کړي هم يې پر کړي
 چې دغه ترهګر وو بس پښتون دی او افغان دی
 جامه کې د اسلام يې پیل کړيدي مرګ ژوبلې
 دا نه گوري ملګرو چې کافر که مسلمان دی
 شیطانہ دوکانداره بس دی دا کاروبار پرېږده
 قسم درته کومه چې پدې کې د تاوان دی
 نه وگوره دا نن چې ما د حق خبره وکړه
 دوی وايي چې غدار د "اسدخېلو گيلامن" دی

شاعره!

شاعره په صفا ویل باندې زړه مه بدوه
 د سمې لارې په ښودل باندې زړه مه بدوه
 راځه سوچ وکړه تا ته څه او ما ته څه پکار دي
 ته خو شاعر یې بد ته بد ویل ښه ته ښه پکار دي
 ولې وېرېږې زما وروره حق ته حق ووايه
 راځه کمزوري ته کمزوری کلک ته کلک ووايه
 چې په یووالي د لر بر پښتونستان دعوه کړې
 ځانته شاعر وایې د قوم د ترجمان دعوه کړې
 په یا قربان نور لوبوه مه دا درانه پښتانه
 د خپل قلم په ژبه وینې کړه دا ویده پښتانه
 ځانته پښتون هم وایې چې دا څنگه ضمیر لري
 شیطان ختلي هم ده په ژبه کې تاثیر لري
 کله باغوان یادوې کله انگي یادوې
 ورور دې لگیا دی د قبرونو په کیندلو باندې
 ته بیا څنگه سرې شونډې ستایې په غزلو باندې
 خویندې د ووتې په یو بل در خیرت ټولوي
 اغیار راځي دا ستا ناموس او ستا عزت ټولوي
 کلی د ړنگ دی، کور د ړنگ دی مهاجر گرځېږې
 کله په یوه کله په بل در متاثر گرځېږې

په کومو سترگو یا قربان کړې ماته دا ووايه
 دا شوې بې ایمان که مجبوري دې ده صفا ووايه
 د خپلو خویندو له فریاد نه حياء نه در درومي
 زموږ رنگین وطن ږنگېږي حياء نه در درومي
 د یتیمانو مو د تورو وینو خولې ډکې شوې
 کلي په کلي مو د ژنيو هديرې ډکې شوې
 کلي مو ږنگ دی هر دیوال یې غورځیدلی ښکاري
 هر کانی بوتی یې په سرو وینو لړلی ښکاري
 آ د وطن له شهیدانو حياء نه در درومي
 له گوندو، بورو، یتیمانو حياء نه در درومي
 چې له خپل کلي نه په نیمو نیمو شپو ووتل
 پېغلې مو تور سر ماشومان مو بېلې پښو ووتل
 زما د گران وطن په ټول بدن زخمونه جوړ دي
 په مدرسه او په جومات کې مې پارکونه جوړ دي
 د قران پاک په کتابونو لمبې بلې شولې
 د هر جومات منارې لوټې لوټې تلې شولې
 څوک ژوندي لاندې په دیوال شول څوک زخمي پاتې شول
 له ډېرو مېندو په زانگو کې خپل بچي پاتې شول

رب د تل لره منظوره

د لر او بر افغان د زرګي سر د سترګو توره
 د هر مظلوم زرګي يې رب د تل لره منظوره
 چې ته شوې را اوچت له دښمن خوب او ارام ورګ دي
 له دغې سرې خولې د په لېزان شولو غفوره
 چې مونږ د ترهګر نوم ورکړ اور پر پنجاب بل شو
 دوی ټول عمر پدې نوم يې وژلي بې قصوره
 د لر او بر ناره د کره خوره په هر يو لوري
 اوس څنگه بې ضميره گلخانان سوخي بې اوره
 چې کوم لوبښي يې پټ دي له زخمي وزيرستان نه
 هغه لوبښي به بيا ترېنه راوړمه له لاهوره
 د عدم تشدد د لارې جنگ دی "ګيلامنه"
 راپورته يې کره جوړ کره له قلم نه ټوپک توره

چې په ټټر بیرغ د لوی افغانستان ګرځوې

ګرم نه یې خود به زړه کې کرکه له افغان ګرځوې
 په ماغزو کې مطالعه پاکستان ګرځوې
 تا ته میدان ته د تلو نشته ضرورت پنجابه
 ته خو په څنگ کې د زورې خولې گل خان ګرځوې
 موږ ته د تشې خولې سلام ته لاره نه جوړېږي
 اشنا په څنگ کې ډلې ډلې رقیبان ګرځوې
 اکثر گیلې کوې له نورو خو چې حق وایمه
 پښتونه ته پخپل لستونې کې ماران ګرځوې
 ملا صاحب ته چې حق نه وایې موږ د څه ګرو
 ته که په خپته کې دوه نیم ټنه ایمان ګرځوې
 اې "گیلامنه" ته خو څه چې ستا نیکه غدار دی
 چې په ټټر بیرغ د لوی افغانستان ګرځوې

وجود مې لوی افغانستان دی د مثال په توګه

زړه پکې پروت ولس افغان دی د مثال په توګه
 د ظالمانو په اغزنو ګرښو نیم کړیدی
 بیا یې په ډېر وحشت په لر او بر تقسیم کړیدی
 چې د دې نیم زړه یو کیدو ته څه اقدام ونکړو
 ماته معلومه ده چې ژوند به په آرام ونکړو
 چې وي موجود دا د تورخم تور ځنځیرونه تر څو
 چې مو تر منځ وي د ډیورنډ اغزن تارونه تر څو
 نو بیا بیخي په لر او بر امن د خدای قسم دی
 په کابل جان او پېښور امن د خدای قسم دی
 تاسې حساب وکړئ چې څومره زړېدلي یو مونږ
 د دې بېلتون له لاسه څومره کړېدلي یو مونږ
 د یوه پلار زامن دښمن سره ویشلي یو مونږ
 بیا یې په سل ډوله نومونو نومولي یو مونږ
 بیا یې دا خپل وروڼه په یو او بل وژلي یو مونږ
 له پښتونخوا چې څوک جنت حورو علما ته لېږي
 بیا یې ټوپک په لاس لوی کور افغانستان ته لېږي
 مونږ که ژوبلېږو که ځېړو د همدې له لاسه
 په لر او بر کې وژل کېږو د همدې له لاسه
 دا چې په وینو کې لمبېږو د همدې له لاسه

دا چې له هر کړنګه لوبړو د همدې له لاسه
 مور یې د زوی پلار یې د لور له حاله نه خبریږي
 منځ کې بېلتون دی ورور د ورور له حاله نه خبریږي
 نور نه تارونه منم نه د نور پاتګ منمه
 نور نه د چا زور نه یې توره نه ټوپک منمه
 نه د تورخم خنځیر منم نه سپین بولدک منمه
 نه د ډیورنډ تړون منم نه گندمک منمه
 صرف یو لوی کور له آمو نه تر آټک منمه
 په ظلم زور چا شوکولی له خپل خان یمه زه
 ګني که دلته او که هلته یو افغان یمه زه
 چې مو تر څو د ډیورنډ زور پرهر ګندلی نه وي
 پښتو څو مې چې دا خپل وطن ګتلی نه وي
 چې مو تر څو اغیار ته زور د مټ بنودلی نه وي
 چې مو تر څو په آټک پل دیوال وهلی نه وي
 اې "ګیلامنه" تر هغو پر مونږ سیالي قسم ده
 په افغانانو سوله، امن، خوشالي قسم ده

د لړ او بر افغان ولسمشر اشرف غني ته

نر غني، باتور غني، زمری غني
 دی د پنجاب سترگو کې اغزی غني
 خدایه په څه مه کړې مېړانی
 وي د راته زر کاله ژوندی غني

زمونږ په علاقه کې انسانان حلالیدل

خاروي مو وطني وو قصابان یې مېلمانه وو
 زمونږ په علاقه کې انسانان حلالیدل
 د روډ د غاړې کاني یې لا اوس په وینو سره دي
 دلته هره ورځ څلور، پینځه کسان حلالیدل
 آه په مونږ باندې هم تېر شو ازمايښت ابراهیمي
 چې د مور او پلار په مخکې به نچیان حلالیدل
 ښه، ند پرېږده له کټ به په امسا راپاڅېدلو
 په رښتیا داسې سپین ږيري بوداگان حلالیدل
 نه خیر وو استاذ ته، نه شاگرد ته، نه أمي ته
 په مسجد او مدرسو کې ملایان حلالیدل
 زه اوس هم پرې پوه نشومه چې حق او باطل څوک وو
 د چا وروڼه او د چا پکې پلاران حلالیدل
 حق جرم وو چې چا به هم د حق خبره وکړه
 بیا جاسوس د امریکا وو په میدان حلالیدل
 نور لنډ، اوږده یې څه کړې "اسد خېله گیلامنه"
 په نامه د منافق به مسلمان حلالیدل

سره خولی

دا چې جوړ یې هر جابر، ظالم ته غم دی
سره خولی نده والا سم اتوم به دی
د کافرې ترهگری شاته وردي ده
دغه غږ مو اوس خور کړی چم په چم دی
دا دې لر او بر ناره ده که چاره ده
د گلخان زړگی یې غوڅ لکه غم دی

په افغانيت مښين يو

مونږ خو په مينه، ورورولۍ په انسانيت مښين يو
کوو په نوم د افغان ناز په افغانيت مښين يو
اې "گيلامنه" نه یرېرو د تهمت له ټاپو
هم په اسلام، هم په پښتو هم په غيرت مښين يو

دښمن مو یو دی

د سروې، د چنار او د نېتر دښمن مو یو دی
 خبر شئ پښتنو د لر اوبر دښمن مو یو دی
 رنگونه یې بې شمېره دي، نومونه یې بې شمېره
 د سکول، د مدرسې او د ممبر دښمن مو یو دی
 زه دلته مړه باد وایم ته هلته زنده باد یې
 راځئ چې سره ټول شو، یو لښکر دښمن مو یو دی
 شروع نسل کشي ده په یو ځای په امن نه یو
 د سمې، دښارونو او د غر دښمن مو یو دی
 غدار دی چې دا نن سره مورچه یې کړل یو بل ته
 قسم دی د کابل او پېښور دښمن مو یو دی
 د سپینو کیسو وخت دی "گیلامنه اسدخېله"
 چې نوم یې وي پښتون، شي دې خبر دښمن مو یو دی

مبارز ملگري حنيف "پشتين" ته

ما پر خان حرام دا دې خوانی خواږه خوبونه دي
 ما پر سر اخیستي د مظلوم ولس غمونه دي
 نورو خلکو کړي کم اختر ته سينگارونه دي
 مونږ خو خبر نه يو دلته جيفې فريادونه دي
 بس دومره توپير دی د تورمخي او زما تر منځ
 دوی رنگ په نکريزو مونږ په وينو سره لاسونه دي
 های په تور پنجاب کې گداگانې اټونه دي
 آخ زمونږ په کلي کې د مړو اعلانونه دي
 نه اختړه وبخښه ستا لمونځ ته به اوزگار نشم
 لمانځم جنازې د شهيدانو کتارونه دي
 آخ د پښتنو خدايه دا څنگه قسمتونه دي
 بس راټولوو د زلمو مات مات اندامونه دي
 جوړه کربلا ده په مچه مداخلې خړ کمر
 خدايه رژيدلي څه تنکي تنکي گلونه دي
 تېر د "گیلامن وزير" په زړه بې حد دردونه دي
 وگوره چې غوڅ غوڅ يې په شونډو جوړ داغونه دي

شهيد عبيدالله بارکزي ته

په تا یتیم شو د افغان ولس وطن شهیده
 څه په ارمان لارې د سولې ارمانجن شهیده
 ستا د وجود شلېل کولو ته یې زړه څنگه شو
 کور یې میراث، زامن د مړه شه د دشمن شهیده
 ما به د سولې زیری در وای چې ارمان د سر وای
 که درسره وای زه پر وخت د ځنګدن شهیده
 د نور لحد سوالونه خپل درته ځواب، ځواب دي
 سور د غیرت نښان د یوړ په کفن شهیده
 چې خبر شوی دی بس ژاړي نور یې هېڅ وس نشته
 دا څو اشعار درته ډالی کړل "کیلامن" شهیده

پوره کیري به د لر او بر ارمان

مه کره تمه له هندو نه د ایمان
 چبرته، ننگ غیرت، پستو چبرته گلخان
 چبرته فکر د دوو ورځو پاکستان
 چبرته لار د باچا خان یا صمد خان
 دا کیدای شي لمسی د خوشحال خان
 چې منکر وي له نامې نه د افغان
 تاریخونه یې گواه دي په جهان
 د ابدال، دغزنوي د میرویس خان
 له دوی هر دي گجوخان اوباکوخان
 پېژني نه عجب خان، میرزا علي خان
 چبرته دا د تور زاره شیطان یاران
 چبرته زور د ملالی د یا قربان
 چې په پل د پیونده شي څوک روان
 دوی یې بولي ایجنټان او غداران
 اوس د خوار ولس ریشټینی ترجمان
 منظور جان دی، منظورجان دی، منظورجان
 پوره کیري به د لر او بر ارمان
 وخت راغلی دی په فضل د سبحان
 چا چې څرخ دي خپل ضمیر او خپل وجدان
 له هغو به گیلې څه کړي "گیلامان"

په هغه لوی افغانستان مښین یم

زه په پاک دین د پاک سبحان مښین یم
 زه په اسلام زه په قران مښین یم
 په حدیثونو د جانان مښین یم
 زه په نبي اخر زمان مښین یم
 د مذهبي رواداری قایل یم
 په هر انسان هر مسلمان مښین یم
 زه مې پر لر او بر افغان مښین یم
 زه د خپل قام په اقلان مښین یم
 زه د محمود غزنوي بچی یم
 په احمدشاه په میرویس خان مښین یم
 پښتونستان مې د ژوندون مقصد دی
 زه په حاجي میرزاعلي خان مښین یم
 یقین په عدم تشدد لرمه
 په فلسفه د باچاخان مښین یم
 د سپینو تورو شرنګهار مې خوښ دی
 په خوشحال خان په عجب خان مښین یم
 د پیونده ملا د باغ بلبل یم
 په نظریه د صمدخان مښین یم
 زه د جرګو د مرکو سړی یم

په باکو خان په گجوخان مښم يم
 تاريخ زما په ننگ غيرت گواه دی
 په پير روشن او دريا خان مښم يم
 د زرغونې آنا په غېږ کې لوی يم
 د ملالۍ په يا قربان مښم يم
 سر ورکوم خو سنگر نه ورکوم
 زه په نجيب زه په امان مښم يم
 خو نن سبا مې چې د زړه ټکور دی
 هغه بيخي په منظورجان مښم يم
 علي وزير، محسن داور مې وياړ دي
 د عبدالله غوندي په ځوان مښم يم
 چې له حد زيات پرې "گيلامان" مښم يم
 هغه په لوی افغانستان افغانستان مښم يم
 وطن مې ځان دی زه پر ځان مښم يم
 زه په شړين وزيرستان مښم يم

علي وزیر ته

لونگی شمله له داسې زمريانو سره خوند کړي
 په خدای که له د بعضو هيجرانو سره خوند کړي
 اې فن سبا فېشن جوړ دی بس هر ټېپر اوږده وي
 اوږده بربټ خو له دغسې نرانو سره خوند کړي
 مونږ يو الله منو لدې تورمخو نه وېرېږو
 فالش د سمسېرو سلنډرانو سره خوند کړي
 جار نر وزير علي وزير خو سپينې سپينې وايي
 په لاره تگ له دغسې مشرانو سره خوند کړي
 "وزيره گيلامنه" ورک د شي د داووسی مرگ
 مرگی په سپين ډگر له دښمنانو سره خوند کړي

مرگ مې روا دی

ماته مه گورئ قانون مرگ مې روا دی
 چې پښتون يم پښتون مرگ مې روا دی
 زه د خوار وزيرستان خواره مرغی يم
 بس که نن وو که پرون مرگ مې روا دی
 ستا فتوا باندې کافر يم بې شکه
 ستا فتوا کې يم قارون مرگ مې روا دی
 "گیلامنه" زړه د ښه راباندې سوړ کړه
 نه مې پور شته نه مې خون مرگ مې روا دی

دا په پیوند او میرزاعلي پسې خبرې کوي

څوک چې منظور، محسن، علي پسې خبرې کوي
 دا په پیوند او میرزاعلي پسې خبرې کوي
 چې کله اورم د گلخان کیسې نو زړه کې وایم
 چې شین هیجرا په سم سړي پسې خبرې کوي
 په خوله څه نه وایم قسم دی زړه مې اور اخلي
 چې بې ایمان په غیرتي پسې خبرې کوي
 اې "گیلامنه" چې گلخان افغان ته ډوزې ولي
 لکه گینډر چې په زمري پسې خبرې کوي

گیلامان وزیر ترې سل خله قربان دی

څوک چې ژبه د پښتو وايي افغان دی
 چې يې نه مني پښتون ندی گلخان دی
 څوک چې خپل تاريخ ته شا کړې هغه ورک شي
 مونږ ته پاتې دا وصيت له باچاخان دی
 چې چرچې يې تر ډيلي وې رسيدلي
 خلکو هغه مې ريښتيني باباجان دی
 دا سړی چې د مغلو غلامي کړې
 ته منې چې دا لمسی د خوشحال خان دی
 چې په چا مې پلار نيکه کليمه زده وه
 ما راوړی په هغو باندې ايمان دی
 وایه زه څرنگه لنگ له خانه تاو کړم
 چې شمله مې د پښتو نام و نښان دی
 دا د هغه ميرزاعلي وزيرستان دی
 که يې سر ځي په پښتو او پښتونواله
 "گیلامان وزیر" ترې سل خله قربان دی

د خړ کمر دشهیدانو په یاد

سبا اختر دی واړه خلک په سینگار لگیا دی
هغه بدبخته انسان خوګ دی په مزار لگیا دی
أف دا کوم قام دی پخپل کور دننه وژني سره
ورور له ورور غوښې پریکوي او زوی په پلار لگیا دی
نور هېوادونه په بطرول او په ډیزل چلیپي
زمونږ په ملک کې په سرو وینو کاروبار لگیا دی
نیم یې ژوندي تېر کړيدي او نیم یې مړه تېر کړي
په پښتنو ځوانانو داسې تور ښامار لگیا دی
ما چې ساتلی وو د کور د حفاظت لپاره
نن مې د کور په لوټمار هغه څوکیدار لگیا دی
چې دوه مښین وي یا رقیب یا یې غماز بېلوي
زما د یار په بېلیدو باندې رېبار لگیا دی
دلته یو کس دی په ښکاره حلالوي انسانان
په لاس کې توره او په خوله استغفار لگیا دی
خوګ چې زموږ فریاد ته گوري د غدار په سترګه
زمونږ په مرګ کې د هغو خلکو روزگار لگیا دی
که د خپل حق غوښتنه جرم وي مجرم دی خلکو
بیا خو غدار دی "گیلامن وزیر" په جار لگیا دی

چېرته خوشحال چېرته مغل دا سمون نه سره خوري

چېرته صادق او چېرته غل دا سمون نه سره خوري
چېرته خوشحال، چېرته مغل دا سمون نه سره خوري
وخته لا نور به استحصال زمونږ تر څومره گوې
زمونږ ژړا او ستا خندل دا سمون نه سره خوري
دعوه د قام د ترجمان د پښتنو شاعر ته
چې يادوې شونډې چارگل دا سمون نه سره خوري
د مسلمان سړي وزنه د جنت په خاطر
داسې غازي جنت ته تلل دا سمون نه سره خوري
خير دى د واگا په باډر د خلک ځي او راځي
خو په تورخم تلل او راتلل دا سمون نه سره خوري
اې "گيلامنه" د ولس ترجماني په کار ده
دا انقلاب او ستا غزل دا سمون نه سره خوري

اوربند لالیه!

پخوا جنگونه وو اعتبار نه وو په ژوند لالیه
 اختر ته راشه اعلان شویډی اوربند لالیه
 دا ځل اختر به ښه په مینه په مستی تېروو
 چې دا د سولې غږ هر چاته کړو څرگند لالیه
 مخکې خو هم نه وو رانجه نه مې کالي اغوستل
 دا ځل به اخلمه له ډول سینگار خوند لالیه
 اې "کیلامنه" زه به تا او ته به ماته گورې
 راډکوي به د سرو شنو بنگرو مړوند لالیه

کافر له پاسه په ممبر د کړمه

په وینو سور برهر برهر د کړمه
 د مور په غېږ کې ترهگر د کړمه
 چې ته عسکر شوې نو طالب شومه زه
 چې ته طالب شوې نو عسکر د کړمه
 زه د په هر رنگ کې وزلی یمه
 کافر له پاسه په ممبر د کړمه
 افغان بچی یم در په در د کړمه
 خرڅ په کلدارو په ډالر د کړمه
 په "گیلامن" هېڅوک زړه نه خوږوي
 قتل په داسې جل هنر د کړمه

کله چې کشمیر د هند برخه وگرځیده

پرون د پنجابک شهباز شریف د خولې بیان
 هغه دی نن یې اور واخیست لمبه شو کابل جان
 په دوی چې توبې اوباسي کشمیر کې هندوستان
 دوی راشي بدله اخلي له خوار افغانستان
 اوس ته او خدای چې داسې کار به وکړي مسلمان
 چې تمه د جنت کوي او وژني ماشومان
 افغانه پاڅه وینې شه بس دی وپېژنه ځان
 دا تور مفادپرست خلک دې ته شماري انسان
 تر څو به د بل لاس وي ستا رینې رینې گریوان
 په هر کور کې دې ژاړي کونډې بورې یتیمان
 یه خدایه نور مونږ تنگ یو بس دی ړنگ کړه دا جهان
 په یو حال مو ارام نه پرېږدي دغه ظالمان
 ملگرو "گیلامان" یه دې خلکو ته حیران
 چې دا جبر کوي دا به انسان وي که حیوان

ستا په ننگ

ستا په ننگ وطنه ډېر گلونه خاورې شويدي
 ستا په ننگ ډېر لوړ شخصیتونه خاورې شويدي
 واورئ خلکو لوی افغانستان د ننگیالو کور دی
 دلته ډېر مغرور مغرور سرونه خاورې شويدي
 دا د غزنوي، امان، میرویس نیکه ټاټوبی دی
 دلته سړ سړ طاقتونه خاورې شويدي
 څوک یې چې د واک د اخیستو په نیت راغلي دي
 دلته یې هم هغه ارمانونه خاورې شويدي
 چا چې جوړوله ترې پنځمه صوبه ها ها ها
 دلته د هغو تورو لنگونه خاورې شويدي
 خیر دی "گیلامنه" که په ننگ د وطن مړ شي څه
 ستا نه ډېر نازک نازک مخونه خاورې شويدي

اویا کاله برباد شومه!

چې زه په اتفاق او اتحاد شومه ملګرو
نو راء شوم، ابن ډي اېس شومه موساد شومه ملګرو
آخر زمونږ په وینو دا سړی کله مړېږي
اویا کاله تباہ شومه برباد شومه ملګرو
پیدا چې یم پدې خاوره ما ښه ورځ پیدا نکره
بس تش د زنده باد او مرده باد شومه ملګرو
چې امن وو غدار وم، شریک وم، ترهګر وم
چې جنگ شو په بارډر بیا ورته یاد شومه ملګرو
کور ته په جرګه ورغلم بیا مې فریاد نه اوري
را تاو یې په لاهور، اسلام آباد شومه ملګرو
نور تنګ یمه مجبور یمه د خان تپوس کومه
نور سترې په ژړا او په فریاد شومه ملګرو
"وزیره گیلامنه" زه ترې سل ځله قربان شوم
خو بیا هم د هغه په خوله فساد شومه ملګرو

کتاب کور، د کان نمبر ۱۸، بهمنیت انعام پلازه
(پخوانی اورکزې پلازه) یونیورسټي روډ پېښور

چاپ چارې:

اویا کاله پرېباد شومه

Downloaded From:

<https://t.me/AryanPashtoLibrary>

WhatsApp:00971501455350

کیلامن پشتین